

ikke noget særlig stærkt organiseret Samarbejde mellem disse Kredse indbyrdes. I Stedet for disse 5 Kredse er der nu kommet de 3 Distrikter, og indenfor hvert Distrikt har Distriktsledelsen baade Trafikvæsenet, Banevæsenet og Maskinvæsenet under sig. Ved denne Ordning søger man altsaa netop indenfor Distrikterne at samle det, som tidligere var delt i langt større Udstrækning, end det er nu. Distriktet har tillige en meget betydelig Myndighed og Selvstændighed ikke alene til at lede selve Driften, men ogsaa til at træffe endelig Afgørelse i en Række dagligt forekommende Spørgsmaal indenfor Administrationen. Generaldirektoratet har i Hovedsagen kun forbeholdt sig Afgørelsen i Sager af særlig principiel Betydning, eller i Sager, der ifølge deres Natur maa være fælles for hele Driften.

De Regler, der skal følges ved Virksomheden indenfor Distrikterne, er selvfølgelig udarbejdet af Generaldirektoratet for Banerne, og det maa de være. De maa selvfølgelig fastsættes af Generaldirektoratet, for at de kan blive nogenlunde ensartede indenfor de forskellige Distrikter, saaledes at Afgørelserne indenfor disse ikke skal blive alt for forskellige. Endvidere tilstræber man Samarbejde derigennem, at ikke blot Distriktscheferne indbyrdes mødes til Drøftelse af de forskellige Forhold i Distrikterne, men hver Distriktschef meget jævnligt samles med det ledende Personale indenfor sit Distrikt. Tillige er der fælles Møder mellem Generaldirektoratet og Distriktscheferne hver eller hver halvanden Måned til Drøftelse af disse Forhold, ligesom der selvfølgelig er Fællesmøder ogsaa mellem de ledende indenfor Generaldirektoratet.

Jeg tror, at man saa langt fra kan sige, at Distrikterne er kommet ind som en ny Instans, som gør, at det hele bliver i langt højere Grad et Omsvøbsdepartement, end det var tidligere; men paa den anden Side er det selvfølgelig saaledes, at i en Virksomhed, der i sig selv er saa stor og mangesidig, maa der være en Mængde Ting, om hvilke der træffes en ganske nøjagtig og bestemt Afgørelse, Afgørelser, som maa træffes af bestemte Folk, altsaa i Generaldirektoratet. Statsbanernes Virksomhed er meget mangeartet og meget mangesidig, og meget afhænger af dens rette Udøvelse baade med Hensyn til Menneskeliv og materielle Værdier. Det maa kræves, at enhver enkelt Del af Mekanismen virker saa godt og saa bestemt afgrænset som paa nogen Maade muligt, fordi det ene Hjul

skal gribe ind i det andet saa godt som overhovedet gør. Hvis man altid skulde overlade Spørgsmaalene til den enkelte Konduite, vilde det ikke gaa saa godt, som det skulde. Der maa gives Instruks paa visse Omraader; og selv om det for udenforstaaende Øjne skulde synes unødvendigt, maa det overvåges, at de følges.

Paa den anden Side er det klart, at der er mangfoldige Ting, som ikke gaar, som de skulde; men jeg er ikke sikker paa, at det altid er Systemets Skyld eller Organisationens Skyld, det kan ogsaa være, fordi de enkelte Personer indenfor de enkelte Afdelinger, som skulde arbejde sammen, ikke altid har saa gode Betingelser for at arbejde sammen, som heldigt og godt vilde være. Jeg tror, at det i mindre Grad er selve Organisationsformen, der er uheldig; ogsaa Personligheden ved de Mennesker, der arbejder i Administrationen og i Driften, spiller en stor Rolle. Og jeg tror i alle Tilfælde ikke, man skal begynde paa at ændre ved den nuværende Styrelsesform, thi jeg tror, at man vil kunne naa frem til gode Resultater med Hensyn til Statsbanernes Administration ogsaa under den nye Ordning, der blev indført i 1915. Nu er der nedsat det oftere nævnte Udvalg, der skal undersøge, om denne Ordning er ført ud i Livet paa en saa praktisk og god Maade som muligt, samtidig med at det undersøges forskellige andre Forhold indenfor Statsbanernes Økonomi.

Endvidere var det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen, foruden at omtale meget skarpt kritiserende disse Ting vedrørende Statsbanernes Administration og Samarbejdet mellem Statsbanernes forskellige Dele, inde paa en Række Enkeltheder og gav en ret drastisk Skildring af disse Forhold. Haandklædet har jeg læst om tidligere, og straks, da jeg læste det, gjorde jeg selvfølgelig opmærksom paa det. Det er en klar Sag, at der kan gøres alt for meget ud af en lille Ting, og at der ogsaa adskillige Gange gøres det, men man maa paa den anden Side ikke glemme, at hvis man lod alle Ting gaa uden at gøre noget ud af dem, kunde det maaske blive til mange Haandklæder og mange andre Ting. Undertiden er det nødvendigt selv med ret uvæsentlige Ting at føre en Undersøgelse igennem og føre den til Bunds, for at den kan virke ogsaa paa andre Omraader. Med Hensyn til Statsbanernes Kassevæsen og Anbringelsen af deres Penge, kom det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen ogsaa ind paa at kritisere, at man ikke anvendte de stedlige Banker. Jeg maa have Lov til at gøre opmærksom paa, at der i 1917 af